

۱۲۴ قطعه‌ی برگزیده از موسیقی ملی ایران

مقدمه

استادان قدیم، در نتیجه‌ی چند قرن تجربه و آزمون و خطا، دریافته بودند که بهترین روش برای تدریس به مبتدیان و نوآموزان، این است که از همان ابتدای تدریس، در آنان ذوق یادگرفتن و تمرین کردن و تکامل یافتن را ایجاد کنند؛ و معتقد بودند که بدون پرورش ذوق سلیم، در هیچ رشته‌ای پیشرفت واقعی مقدور نیست.

ذوق در لغت به معنی چشیدن مزه‌ی چیزها و خوارکی‌ها است، اعم از مزه‌های شیرین و شادی‌آفرین، یا مزه‌های تلخ و گس و چندش‌آور. برای درک بیشتر مقوله‌ی ذوق، باید توجه داشت که در موسیقی و عرفان، مفهوم ذوق یکسان است، و درک یکی، به درک دیگری کمک می‌کند. بی‌خود نیست که عرفاً همواره از موسیقی و سماع سخن گفته‌اند؛ و بی‌خود نیست که عرفان را علم ذوقی نامیده‌اند.

در عرفان، ابتدا به واسطه‌ی درک تعالیم عملی یک استاد (همانند درک محضر شمس توسط مولانا) ذوق عرفانی (یعنی میل شدید به حق پرستی) پیدا می‌شود. در این مرحله، ذوق هنوز روح سالک را اشیاع نکرده و به مرحله‌ی ثبات و دوام نرسیده است.

در موسیقی هم همین طور است: وقتی نوآموز از همان ابتدا عملأً به شنیدن آهنگ‌های استادش و یادگرفتن همان قطعات بپردازد، همان حالت ذوق شدید به او دست می‌دهد و این، او را به حرکت سریع به سوی پیشرفت می‌کشاند.

مرحله‌ی بعد، تکرار و مداومت و تمرین (= ریاضت) است که باعث می‌شود سالک به « دیدار رخ یار » و « شرب مدام » می‌رسد، چنانکه خواجه حافظ می‌فرماید:

ما در پیاله عکس رخ یار دیده‌ایم ای بی‌خبر ز لذت شرب مدام ما

در موسیقی هم وقتی نوآموز به سرعت به مرحله‌ای می‌رسد که می‌بیند آهنگ‌های نواخته‌ی استاد خود را (اعم از ضربی‌ها و گوشه‌های ردیف) می‌تواند بنوازد و می‌نوازد، از این مشاهده و شهود سرمست شده، ذوق سلیم و مدام در او ایجاد می‌شود؛ و دیگر کار و تلاش را رها نمی‌کند. اما چنانچه نوآموز به این مرحله نرسد، احتمال این هست که سرد شود و دنباله‌ی کار را رها کند. چنانکه اغلب نوآموزان در نتیجه‌ی رعایت نشدن روش تدریس قدم‌ما، سرد می‌شوند و یا سر از سرزمهین‌های بیگانه در می‌آورند؛ در این مورد خواجه حافظ هم می‌فرماید:

نوای بلبلت ای گل کجا پستد افتاد که گوش هوش به مرغان هرزه‌گو داری

از این رو استادانی از قبیل درویش‌خان و صبا و سُماعی و حاج آقامحمد، همواره آموزش را با یاد دادن آهنگ‌های ساده شده‌ی ردیف و نیز ضربی‌های گوناگون آغاز می‌کردند. استاد بزرگ، موسی‌خان معروفی، برای تسهیل کار هنرآموزان، مجموعه‌ی نفیسی را از قطعات ضربی ساخته‌ی خوبیش و نیز معاصران خود و قدیم‌تر، فراهم آورد و در اختیار نسل ما قرار داد. البته یاد دادن ضربی‌ها بیشتر از یاد دادن ردیف ایجاد ذوق می‌کرد و می‌کند.

این حقیر در مدت بیست سالی که بعد از انقلاب، برحسب ضرورت، کلاس خصوصی در منزل دایر کردم، بسیاری از این آهنگ‌های ضربی را به شاگردان یاد می‌دادم، و نیز تعداد دیگری از آهنگ‌هایی که برای تقویت ذوق و سلیقه مؤثر بود به خط نت درآوردم که در این مجموعه ملاحظه خواهید فرمود. نکته‌ی آخر و اساسی‌تر این است که «ذوق» و «سلیقه» تحت تأثیر حوادث زندگی، یا به عبارت دقیق‌تر، تحت تأثیر چگونه زیستن تغییر می‌کند. این موضوع مربوط می‌شود به قانون روان‌شناسی «شرطی شدن». توضیح بسیار ساده و غیرتخصصی این قانون چنین است:

«شرطی شدن» یعنی اگر کاری را که انجام می‌دهیم، همواره در «شرایط» محیطی خاصی انجام دهیم، آن «شرایط» در ایجاد ذوق ما تأثیر قطعی می‌گذارد، به طوری که بدون فراهم‌آمدن آن شرایط، ذوق و ذائقه‌ی ما ارضا نمی‌شود. تبیین مسئله‌ی شرطی شدن کلاسیک را به «پاولف»، طبیب و فیزیولوژیست روسی قرن نوزدهم و بیستم نسبت می‌دهند؛ ولی موضوع «گوش هوش» که حافظ بدان اشاره فرموده در واقع توجیه و تبیین همین شرطی شدن است.

مولوی نیز موضوع شرطی شدن را به صورت حکایت مرد کناسی بیان می‌کند که به بوی کثافت چنان شرطی شده بود که به محض ورود اتفاقی و استثنایی به بازار عطرفروشان غش کرد و نقش بر زمین شد، و هیچ معالجه در او اثر نکرد؛ تا اینکه حکیمی از راه رسید و مقداری مدفوع به پشت لب او مالید؛ کناس بی‌درنگ به هوش آمد و سرمست و با نشاط از بازار عطرفروشان گریخت. نتیجه‌گیری مولوی از این حکایت چنین است:

هر کبوتر کوزبرجی دانه خورد در هوای آن کبوترخانه مرد

منظور مولوی این است: به من بگو چه نوع موسیقی‌ای دوست داری، تا به تو بگویم چگونه آدمی هستی و در هوای کدام کبوترخانه زندگی را به پایان خواهی برد.
این مجموعه را که تدوین و تهیه‌ی آن به همت دخترم دکتر ستاره صفوت، و چند تن از شاگردانم از جمله دکتر امین‌پاشا صمدیان تحقیق یافت، به این امید انتشار می‌دهیم که با ارائه‌ی الگوهای ریتمیک اصیل ایرانی، از هرزرفتن ذوق هنرجویان جوان و انحراف «گوش‌هوش» آنان جلوگیری شود.

و من الله التوفيق.
داریوش صفوت

Shiraz-Beethoven.ir

صفحه	#
۶۰	۱۲ پیش‌درآمد افشاری رضا محجوی
۶۲	۱۳ پیش‌درآمد بیات‌ترک رکن‌الدین مختاری
۶۵	۱۴ پیش‌درآمد بیات‌ترک ابراهیم منصوری
۶۷	۱۵ پیش‌درآمد بیات‌ترک رضا محجوی
۶۹	۱۶ پیش‌درآمد سه‌گاه درویش‌خان (عشق و صبر)
۷۱	۱۷ پیش‌درآمد سه‌گاه غلام‌حسین جنتی عطایی
۷۲	۱۸ پیش‌درآمد سه‌گاه کلوب اردبیهشت
۷۵	۱۹ پیش‌درآمد چهارگاه رکن‌الدین مختاری
۷۹	۲۰ پیش‌درآمد چهارگاه مرتضی نی‌داود
۸۱	۲۱ پیش‌درآمد چهارگاه حبیب سُماعی
۸۳	۲۲ پیش‌درآمد همایون رکن‌الدین مختاری
۸۷	۲۳ پیش‌درآمد شوستری موسی معروفی

#	صفحه	نام قطعات	نتنگاری	کوک	توضیحات
۲۳	۸۷	پیش‌درآمد شوستری موسی معروفی	داریوش صفوت	۴	ضرب از ۳/۶ به ۶/۱۶ تغییر کرده است
۲۴	۸۹	پیش‌درآمد بیات اصفهان علی‌اکبر شهنازی	موسی معروفی	۴	
۲۵	۹۱	پیش‌درآمد بیات اصفهان مرتضی نی‌داود	کتاب دوم هنرستان	۴	
۲۶	۹۳	پیش‌درآمد بیات اصفهان رضا محجویی	داریوش صفوت	۱	روایت حسین یاحقی
۲۷	۹۵	پیش‌درآمد راست پنجگاه ابراهیم آرَنگ	داریوش صفوت	۸	

Shiraz-Beethoven.ir

رنگ:

۲۸	۹۷	رنگ ماهور خُربی	موسی معروفی	۱	
۲۹	۱۰۰	رنگ ماهور قدیم (شهرآشوب)	موسی معروفی	۱	
۳۰	۱۰۲	رنگ ماهور درویش خان (قهر و آشتی)	موسی معروفی	۱	
۳۱	۱۰۳	رنگ ماهور درویش خان	موسی معروفی	۱	
۳۲	۱۰۵	رنگ ماهور درویش خان	موسی معروفی	۱	
۳۳	۱۰۸	رنگ ماهور یوسف فروتن	داریوش صفوت	۱	

ماهور راک

Mâhur Râk

صفیر راک

فسمتی از راک کشمیر

ne šā ne ah do va fā

nīs—to dar ta ba— so me gol be nā

lo bol bo le bī del ke jā— ye far— yād ast

تصنیف چهارگاه

Tasnīf Čahārgāh

ابراهیم منصوری

Ebrāhīm Mansuri

Shiraz-Beethoven.ir

1.

6

re sad dā va re ā se mān be far yā de man āh ne gā rā qa sam be qah

11

de va fā na kar de ke ru zī ša vi pa ū mān xo dā na kar de na sa lā

16

mī bī na pa yā mī na xe tā bī na qe tā mī ke da had bu ye va fā ī na ja vā

21

مخالف

2.

ī ē ko nad bā mu ye si yā ham ru ze si yā
ī ē ko nad bā tī re ne gā ham nā le vo ā

27

1. 2.

hat be ram ka man de gar da ne jān ko na maš ro be ku
hat be ram be qal be xas te pen hān ko na maš šā ho kā